

КАК МИШОКЪТ СЕ ОЖЕНИЛ ОСЕТИНСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Имало един мишок. Хрумнало му да се ожени. Ала бил много горд и всички девойки-мишки му се стрували недостойни. Търсел за жена дъщерята на такъв баща, по-силен от когото да няма на света.

Затова отишъл при месеца, за когото се приказвало, че по-силен от него няма.

— Месечко! — казал му той. — Търся за жена дъщерята на най-силния на света. При нас, на земята, приказват, че по-силен от теб няма, и ми се ще да се сродя с теб.

— Да — отговорил му месецът, — силен съм, не ще и дума, и на земята няма толкова място, толкова кътче, където да не прониква светлината ми, когато ходя нощем по небето. Но изгрява сутрин слънцето и моята светлина започва постепенно да избледнява и на края съвсем изчезва. Едва привечер, когато слънцето залязва и светлината му престава да се лее по земята, силата ми пак се връща при мен и отново осветявам широката земя. Не, мишоко, слънцето е по-силно от мен: иди при него!

Отишъл мишокът при слънцето.

— Слънчо — обърнал се към него, — търся си за жена дъщерята на най-силния на света. Носят се слухове, че ти си най-силен от всички. Ще ми дадеш ли дъщеря си?

— Наистина силно и могъщо съм аз — отговорило слънцето, — и когато сутрин изгрявам, нощният мрак безследно се разсейва. Звездите и самият месец не смеят да светят пред мен, светлината им гасне пред моята и през това време те не се виждат от земята. Но има и по-силен от мен. Това е облакът, който затуля светлината ми, закрива от мен земята. Затова иди при облака.

Отишъл мишокът при облака и се обърнал към него с предложението си. Облакът помислил и рекъл:

— Вярно казва слънцето: светлината му е силна, звездите и месецът гаснат пред него, но то не може да свети на земята, когато застеля небето с голямата си черга. Тогава то не се вижда. Но и аз не издържам срещу вятъра. Когато духне, когато се разиграе, разкъсва ме на парцали и ме разпилява по небето... Не, вятърът е по-силен от мен!

Отишъл мишокът при вятъра. Ала и вятърът не се признал за най-силен.

— Наистина — казал той — аз съм силен и с едно духване унищожавам облака. Но има и по-силен от мен. Виж воловете на

угарта: макар че са само два, нищо не мога да им направя. Равномерно, спокойно вървят в лехата, сякаш не ме усещат. Те са по-силни от мен.

Обърнал се мишокът към воловете. Те му казали:

— Силни сме, не може да се отрече, но и на нас понякога ни надвива плугът, щом неочаквано се закачи за нещо в земята. И дори когато стопанинът впряга още четири чифта при нас, то и тогава нищо не можем да направим. Плугът е по-силен от нас.

Отишъл мишокът при плуга. Плугът му казал:

— Силен съм наистина и без никакво усилие режа влажната земя. Но има един корен, който често ме спира, и не мога да го прережа. Затова, мишоко, иди при него, той е много по-силен от мен.

Принудил се мишокът да се обърне към корена.

— Да, силен съм — отговорил коренът — и понякога ралото не може да ме пререже. Ала мишката, дори най-малката, много лесно ме прегризва. Така че мишките са по-силни от мен.

— Аха! — възкликнал тогава мишокът. — Значи така, от нас, мишките, по-силни няма!

И се оженил за една обикновена мишка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.